

چکونه آموزگاران از صدای خود مراقبت کنند

نویسنده: لیلا فیاضی / آسیب شناس گفتار و زبان / آموزشگاه باعجه باش شماره یک تهران

منظور از زیر و بیمی، بسامد^۷ صدای شنیده شده یا در اصطلاح عامیانه کلفت و نازک بودن صدا است و با سن، جنس، قد و وزن فرد تناسب دارد. منظور از بلندی، شدت و یا بلند یا آهسته بودن صوت است و همانند زیر و بیمی، بلندی صدای افراد نیز تحت تأثیر عواملی مثل سن، جنس و ویژگی‌های فیزیکی تفاوت دارد. برای مثال، صدای آقایان معمولاً بلندتر از صدای خانم‌ها است. منظور از کیفیت، خوشایند یا ناخوشایند بودن صدا است. صدای طبیعی برای گوش شنونده خوشایند است اما صدایی که کیفیت غیرطبیعی دارد، گوش شنونده را آزار می‌دهد. مثلاً، صدای افراد بعد از سرماخوردگی، کیفیت ناخوشایند دارد و به صورت گرفته یا نفس آلود شنیده می‌شود. به طور خلاصه باید گفت صدای فردی طبیعی است که دارای زیر و بیمی، بلندی و کیفیت طبیعی باشد. بنابراین، صدای غیرطبیعی و دچار اختلال، صدایی است که در زیر و بیمی، بلندی و کیفیت دچار ناهمجارت باشد و متناسب با سن، جنس، هدف گوینده و محیط گفتاری وی نباشد. در واقع، شنونده به جای توجه به مفهوم گفتار، متوجه صدای گوینده شود و در نهایت خود فرد هم معتقد

صوت^۱ صدای قابل شنیدن و یک قسمت کامل از گفتار انسان و فرآیندی کار اندام شناختی^۲ است که طی آن انرژی هوای در حال حرکت درون حنجره به انرژی صوتی^۳ که واک سازی^۴ نامیده می‌شود، تبدیل می‌گردد.

صدای افراد نیز مانند ظاهر آن‌ها بسیار متفاوت است و عوامل مختلفی مانند فرهنگ، محیط و ویژگی‌های فردی موجب بروز این تفاوت‌ها می‌شود. از سوی دیگر، صدای هر فرد (همانند ظاهر او) ثابت نیست و تحت تأثیر مشکلات و زندگی، تغییر عواطف، تغییر ویژگی‌های فیزیکی و تغییر محیط تغییر می‌کند، به همین خاطر صوت خوب بازتابی از سلامت جسم و فکر فرد است.

صدا اجزای مختلفی مانند زیر و بیمی^۵، بلندی^۶ و کیفیت دارد. هر فردی می‌تواند با استفاده از زیر و بیمی، بلندی، آهنگ و سرعت‌های مختلف، احساسات و معانی بسیاری را به شنونده منتقل کند بدون آنکه محتواهای واژه‌ها و جمله‌های خود را تغییر دهد.

- 1. Vice
- 2. Phsysiologic
- 3. Acoustic
- 4. phonation
- 5. pitch
- 6 . Loudness

می‌برند. هنگام بروز چنین حالتی در صدای بیمار، به نظر می‌رسد کنترل صدا از دست وی خارج شده است.

- ✓ آوازی همراه با کوشش و تقلّا: بیماران در حین صحبت کردن، تنش زیادی احساس می‌کنند و صحبت کردن برای آنها کار دشواری است.
- ✓ لرزش^{۱۵}: بیمار اظهار می‌کند که صدایی لرزان و یا مرتعش دارد و به خواست خود قادر به تولید یک صوت مدام و محکم نیست.

- ✓ درد: بیمار از احساس درد در یک یا هر دو طرف گردن، و یا دردناکی و سختی گلو پس از صحبت کردن طولانی شکایت دارد.
- با توجه به این که آموزگاران مدارس به اقتضای شغلی، پیوسته و گاه به شکل نادرست از گفتار استفاده می‌کنند اختلالات صوت از جمله گرفتگی و خشونت صدا و ... در آنها زیاد دیده می‌شود. نکات زیر برای پیشگیری از اختلالات صوت با عنوان بهداشت صوت^{۱۶} آورده می‌شود.

به اختلال صوت^۸ باشد.

اختلال صوت به علل مختلفی ایجاد می‌شود. هنگام وجود اختلال، علامتی در فرد دیده می‌شود که می‌بایست به آنها توجه نمود و برای بهبود به متخصص مراجعه کرد.

علامت اختلال صوت

علامت اختلال صوت که فرد مبتلا معمولاً از آنها شکایت دارد عبارت اند از:

- ✓ گرفتگی صدا^۹: بیماران از کلمه‌های مختلفی برای بیان این حالت استفاده می‌کنند، مانند گرفتگی، ساییدگی یا خشنوت^{۱۰} صدا
- ✓ خستگی صدا^{۱۱}: بیماران گزارش می‌کنند پس از گفتگوی طولانی، خستگی شدیدی بر آنها مستولی می‌شود و بدون صرف انرژی و تلاش زیاد، قادر به صحبت کردن مدام نیستند.

- ✓ نفس آلودگی^{۱۲}: بیماران معتقدند ضمیر صحبت کردن نفس کم می‌آورند و برای ادامه‌ی صحبت در فواصل کوتاه، نیاز به تازه کردن نفس و هوایگیری مجدد دارند.

- ✓ بی صدایی^{۱۳}: به معنی عدم وجود صوت است. در این حالت، بیمار صدایی از گلویش خارج نمی‌شود و یا در موارد خفیف تر به صورت پچ پچ صحبت می‌کند.

- ✓ قطع زیر و بمی^{۱۴}: بیماران در این حالت از ظهور متناوب صدایی جیغ مانند و قطع زیر و بمی رنج

-
- 8. Voice disorder
 - 9. Hoarsness
 - 10. Harshness
 - 11. Vocal Fatigue
 - 12. Breathiness
 - 13. Aphonia
 - 14. Pitch Break

بهداشت صوت

فاصله‌ی خودتان را با آنها کم کنید که صدایتان بهتر
باشد.

مجدد یک اختلال انجام می‌شود. در مورد اختلالات
مکان‌هایی که در

آنجا موسیقی پخش
می‌شود، محیط‌های
اداری، کلاس‌های پر
سر و صدا، ماشین و
اتوبوس پرهیزید. در
عرض، سر و صدای
موجود در محیط
روزانه‌ی خودتان را

منظور از زیر و بمی، بسامد^۱ صدای شنیده شده
یا در اصطلاح عامیانه کلفت و نازک بودن صدا است و
با سن، جنس، قد و وزن فرد تناسب دارد. منظور از
بلندی، شدت و یا بلند یا آهسته بودن صوت است و
همانند زیر و بمی، بلندی صدای افراد نیز تحت
تأثیر عواملی مثل سن، جنس و ویژگی‌های
فیزیکی تفاوت دارد.

کاهش دهد. مثلاً، هنگام صحبت کردن در خانه

صدای رادیو و تلویزیون و ... را کم کنید.

۵. در مواردی که مجبور هستید برای جمع بسیار
زیادی صحبت کنید، سعی کنید از تقویت کننده‌ی
صدا مثل میکروفون استفاده کنید.

۶. در صورتی که به طور مداوم با گچ در تماس
هستید، سعی کنید از ماسک و تخته پاک کن
مرطوب استفاده کنید.

۷. از زیاد صحبت کردن و صحبت‌های غیرضروری
پرهیزید و در صورتی که صحبت می‌کنید، سعی
کنید جمله‌ی شما کوتاه باشد و با کوتاهترین جمله و
با صدای آرام منظور خود را برسانید.

۸. دندان‌هایتان را محکم به هم قفل نکنید، فک یا
زبان‌تان را سفت نکنید، قسمت بالایی قفسه سینه،
شانه‌ها، گردن و گلو را به هنگام تنفس یا صحبت
کردن سفت نکنید.

۹. با صدایی که به طور یکنواخت بم باشد صحبت

اصولاً پیشگیری برای بدتر نشدن یا بازنگشتن

مجدد یک اختلال انجام می‌شود. در مورد اختلالات

صوتی نیز پیشگیری

شامل مشخص کردن
این موضوع است که
چه کسانی در معرض
خطر هستند و چه
عواملی روی صدای
آنها تأثیر می‌گذارد.
مشاوره‌ی صوتی
مهمنترین مورد ارایه

شده به بیماران برای رعایت بهداشت صوت است.

به عبارت دیگر پایه‌ی توان بخشی و گفتار درمانی
اختلالات صوت، بهداشت صوت است و در خلال
ارزیابی استفاده‌ی بد و نادرست از صدا کشف و
گوشزد می‌شود. بنابراین:

۱. گلوی خود را با عادت به سرفه کردن پاک
نکنید یا به سرفه کردن عادت نکنید، در عوض برای
آرامش گلوی خود می‌توانید آب دهان خود را
قورت دهید، مقداری آب بنوشید، زمزمه کنید و یا
خمیازه بکشید.

۲. از روی عادت به داد و فریاد زدن، هلهله کردن و
جیغ زدن نپردازید، در عوض برای جلب توجه
دیگران بهتر است از صدای‌هایی استفاده کنید که
نیازی به تارآواها ندارند. مثل کف زدن، سوت زدن،
زنگ و شیبور.

۳. هنگامی که می‌خواهید با فرد یا افرادی صحبت
کنید سعی کنید به خودتان فشار نیاورید، بلکه

- عفونت‌های دستگاه تنفس فوقانی (سرماخوردگی) نکنید و از استفاده‌ی ممتد از صدای غیر معمولی مانند نجوا، خرخر کردن، تقلید از صدای حیوانات و صدای ماشین‌ها بپرهیزید.
۱۶. از هوای بسیار خشک دوری نموده و با استفاده از بخور و جوشاندن آب، محیط مرطوبی ایجاد کنید و برای مرطوب نگه داشتن اندام‌های تولید گفتار دست کم ۵ تا ۷ لیوان آب ولرم در روز بنویشید.
۱۷. تداوم علایم فشار صوتی، گرفتگی، درد گلو یا سوزش قلب و حساسیت را جدی بگیرید. آنچه در بالا مطرح شد، موارد کلی است که می‌باشد هر فرد رعایت کند و در صورت مشاهده‌ی هر گونه تغییر در صوت بهتر است به آسیب شناس گفتار و زبان، پزشک گوش، گلو و بینی مراجعه نماید.
۱۸. هنگام راه رفتن بدن خود را خم نکنید و در وضعیت‌هایی قرار نگیرید که حفظ تعادلتان مشکل باشد.
۱۹. هنگامی که تحت فشار هستید و در صورت بروز عصبانیت، آن را کنترل کنید و از صدایتان استفاده نکنید.
۲۰. توانید از مصرف غذاهای چرب و سرخ شده، داغ و پر از ادویه خودداری کنید.
۲۱. قهوه و چای غلیظ نتوشید.
۲۲. سیگار را ترک کنید و از مناطقی که مملو از دود است دوری کنید.
۲۳. هنگام راه رفتن بدن خود را خم نکنید و در وضعیت‌هایی قرار نگیرید که حفظ تعادلتان مشکل باشد.
۲۴. هنگامی که تحت فشار هستید و در صورت بروز عصبانیت، آن را کنترل کنید و از صدایتان استفاده نکنید.
۲۵. هنگامی که بیمار هستید، به ویژه هنگامی که دچار مراجعه نماید.

منابع:

ثمره، یدالله (۱۳۸۵)، آواشناسی زبان فارسی، چاپ دهم، مرکز نشر دانشگاهی خدامی، سیده مریم و دیگران (۱۳۸۶) کارگاه آموزشی ارزیابی و عینی صوت، دانشکده توان بخشی علوم پزشکی تهران.

قربانی، شبنم (۱۳۷۸)، بهداشت صوت در آموزگاران، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی.

گروه آموزشی گفتار درمانی دانشکده توان بخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران (۱۳۸۵)، توصیه‌های گفتار درمانی به افراد دچار اختلال صوت.

- Available at: www.aamrezaei.blogfa.com

- Available at: www.Voice problem.org